

ПРАЙМ-ТАЙМ

ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ



E-mail: prime-time-@mail.ru

Розповсюджується БЕЗКОШТОВНО

ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ День Соборності України

З нагоди святкування Дня Соборності в Одеському Національному академічному театрі опери та балету відбувся урочистий захід у якому прийняли участь слухачі Одеського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України.

Під час урочистого заходу відзначено Почесними грамотами Президента України та голови Одеської обласної державної адміністрації керівників районних державних адміністрацій, керівників підприємств та наукових діячів Одеської області, зокрема, присвоєнно Почесне звання «Заслужений працівник освіти України» Кривцовій Валентині Михайлівні, заступнику директора з наукової роботи, завідуючій кафедрою європейської інтеграції ОРІДУ НАДУ.

Вітаємо та бажаємо подальших успіхів!



Кривцова Валентина Михайлівна, заступник директора з наукової роботи.

День Соборності України - свято України, що відзначається щороку в день проголошення Акту воз'єднання Української Народної Республіки й Західно-Української Народної Республіки, що відбулося в 1919 році. Офіційно в Україні День Соборності відзначається з 1999 року.

22 січня 1918 року у приміщенні Київського Будинку вчителя було підписано Четвертий універсал, яким Українську Народну Республіку проголошено суверенною і незалежною державою. А 1919 року в цей самий день на Софійській Площі в Києві було проголошено Акт Соборності українських земель.

Століттями розірваний український народ визволився з неволі - Наддніпрянщина вийшла з Російської, а Західна Україна - з Австро-Угорської імперії - і воз'єднався на своїй землі в єдиній Українській державі.

Акт воз'єднання, злуки двох Україн був, швидше, символічним знаком прагнення єдності, бо у керівництві країни спільності тоді не було. «Безпорадність проводу впливала на загальний настрій, - писала сучасниця тих подій, історик Наталя Полонська-Василенко. - Україна, затиснута між двома потужними силами - Антантою з півдня і більшевизмом з півночі, - не мала сил для боротьби. Військо розбіглося, ширилося безладдя. У таких умовах пройшла майже непоміченою подія, яка мала велике ідейне значення: свято Соборності України. 22 січня 1919 року на Софійській площі проголошено злуку УНР і ЗУНР... Але під тиском невідрадних подій свято пройшло сухо, тихо».

«Віднині зливаються в одно віками відділені одна від одної частини України - Галичина,

Буковина, Закарпаття і придніпрянська Україна - в одну Велику Україну. Сповнилися відвічні мрії, для яких жили й за які вмирили найкращі сини України. Віднині є тільки одна незалежна Українська Народна Республіка. Віднині український народ, звільнений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднати всі зусилля своїх синів для створення нероздільної незалежної Української Держави на добро і щастя українського народу», - пролунало 22 січня 1919 року на Софійському майдані в Києві.

УНР як незалежна держава постала рівно за рік перед цим. ЗУНР (Західно-Українська Народна Республіка) постала в листопаді 1918 року, і відразу ж розпочався процес об'єднання: зазбручанська Українська національна рада надіслала до Києва свою делегацію для переговорів із гетьманом Павлом Скоропадським. Після зміни влади переговори велися з Директорією. 1 грудня 1918 року у Фастові був укладений «передвступний договір» про «злуку обох українських держав в одну державну одиницю». 21 січня 1919 р. в Хусті Всенародні збори ухвалили приєднати до Української Народної Республіки Закарпаття. Наступного дня у Києві в урочистостях з нагоди свята Злуки брала участь делегація - тридцять шість чоловік - Західної області УНР.



Мітинг на Софійській площі з нагоди проголошення Акта злуки ЗУНР і УНР. Київ, 22 січня 1919 р.

Крути

29 січня відбулося урочисте покладання квітів з нагоди Дня подвигу героїв Крут до меморіальної дошки державним діячам періоду Української Центральної Ради. Захід відвідав голова Одеської обласної державної адміністрації Микола Сердюк.

«Подвиг українських юнаків під Крутами, які своєю кров'ю окропили святу землю в боротьбі за волю України, навечно залишиться в історії як символ національної честі», - зазначив Микола Сердюк.

З історії:

25 січня 1918 року в Києві Центральна Рада УНР четвертим Універсалом проголосила Незалежну Українську Народну Республіку.

Держава гинула під тягарем невирішених соціальних проблем, вражена внутрішнім розладом, зовнішньою експансією. Щоб протистояти російській агресії, Україні потрібен був мир з іншими державами. РСФСР прагнула виставити своє творіння - Харківську УНР, як повноважного представника українського народу. Щоб взяти участь у переговорах у Бресті, Центральній Раді треба було триматися у Києві. Кожний день, навіть кожна година мали велике значення, аби досягнути до укладення договору. Численні українські, чеські й польські війська на Україні проголосили нейтралітет і спокійно чекали розв'язки...

Уряд більшовицької Росії, після відхилення Центрального Радого його ультиматуму, послає на непокірний Київ війська. Північно-московська армія, очолювана командиром Муравйовим, розпочала наступ. Захищати столицю від шеститисячної армії агресора вирушили 300 київських студентів.

29 січня 1918 року біля станції Крути відбувся нерівний бій, у якому загинули майже всі студенти, інших студентів взяли у полон, а потім розстріляли.

ТА ЛАНТИ НАШОГО ІНСТИТУТУ



Інтерв'ю з Галаган Мариною – керівником танцювального колективу естрадного танцю.

- Марина, скажи будь ласка, як створено танцювальний колектив естрадного танцю?

Я закінчила Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини, за спеціальністю хореограф. Уже багато років займаюся хореографією. Була керівником дитячих хореографічних колективів. А коли стала слухачем Одеського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентів України дізналась, що життя слухачів та студентів ОРІДУ досить різностороннє і задовольняється не лише навчальним процесом, тут створено сприятливі умови для участі у святах і спортивних заходах, тому мені й захотілося створити танцювальний колектив естрадного танцю, який сьогодні працює і приймає активну участь у житті інституту.

- Хто входить до складу колективу?

Танцювальний колектив складається з 9 чоловік, це слухачі факультету державного управління – Суковата Катерина, Корнієнко Олена, Жонца Зоя, Дурбало Олена, а також студенти факультету менеджмент - Тарасенко Ірина, Освіциньська Аліса, Павлинова Світлана, Янушевич Тетяна та єдиний чоловік нашого колективу Маланчук Тарас.

- А хто займається постановкою творчих номерів та підбором костюмів?

Постановкою творчих номерів займаюся я сама. Всі номери авторські та виконуються в перше. Незважаючи на те, що колектив наш досить молодий, ми працюємо лише три місяці, але вже встигли поставити 3 танці («Candyman», «Кохання навіки», «Фламенко»). На майбутнє є ще ціла низка творчих задумів, зокрема постановка танцю «Аргентинське

танго» та українського танцю присвяченого відзначенню Шевченківських днів.

Також значну роль в життєдіяльності нашого колективу відіграє Пінчук Олена Ігорівна, це чуйна та доброзичлива людина, яка допомагає нам вирішувати питання організації виступів та забезпечення костюмами для творчих номерів.

- Де можна побачити ваші виступи?

Наш танцювальний колектив естрадного танцю приймає активну участь у святах, які відбуваються в учбовому закладі, зокрема довелось виступати на відзначенні 10-річчя факультету державного управління та до дня факультету менеджменту з новим танцем «Фламенко».

Нещодавно в Одеському державному аграрному університеті відбувся огляд творчих номерів серед вищих учбових закладів, де також приймали участь з авторським танцем «Candyman».

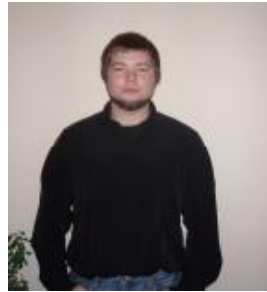
Прийняли участь в святковій новорічній програмі, яка відбулася в ОРІДУ на передодні Нового року.

Заплановано виступ з концертною програмою до Дня Святого Валентина та випуску слухачів другого курсу ОРІДУ НАДУ

- Чи кожен бажаний може приєднатися до вас?

Так, ми запрошуємо всіх бажаних слухачів та студентів ОРІДУ до нашого колективу. У нас можуть займатися хореографією як хлопці, так і дівчата. Заняття проходять два рази на тиждень.

Займаючись в нашому колективі починаєш почувати себе красивими, життєрадісними, чарівними і впевненими в собі незалежно від віку, танцювального досвіду і здібностей. Вже через кілька занять ви станете красивішими, розправите плечі, навчитеся "тримати спину".



Восени 2008 року у нашому інституті відбувся літературний конкурс, який було присвячено Дню української писемності. У конкурсі брали участь слухачі першого курсу денної форми навчання факультету державного управління. Перше місце та пам'ятний приз отримав Сергій Мазур.

Його вірш «Україна» та пісню «Ніч» ми пропонуємо до вашої уваги.

У К Р А І Н А

Ти вже навчилась доволі,
Доволі плакала, терпіла,
Позбавлена життя і волі,
Ти полюбити їх зуміла.

Тих, хто карав тебе і мучив,
Неначе чорною косою
В твоє весняне серце влучив,
Вже не залишишся такою,

Такою вільною, живою,
Це вже не серце, це вже лід,
Ти пограбована війною,
Війна - це повість, повість бід.

Покинути тебе я мушу,
Піти, податись в забуття;
Вони плювали в твою душу,
А ти давала їм життя
Коли пройдеш весняним ранком –
Трава зелена, шум дібров,
У веселковому світанку
Замість роси стікає кров.

То не від болю, то не рани,
То сльози марного буття,
В паралізованому стані
Ти помсті подаруй життя.

Вже накопилася за роки
Ненависть до твоїх катів.
Я закликаю вас, пророки,
Катуйте лютих ворогів.

Знущайтесь з них,
Трощійте, як гадів,
Паліть у синьому вогні,
Вони помруть, помруть, як жаби,
Згниють в святій твоїй землі.

Ніч

Блукає смугами доріг,
неначе зоряним човном,
і, огорнувши враз до ніг
прозорим лагідним сукном,
вкладає спати нас ніч і
посилає свої сни,
солодкі сни, сповнені бажань.

Із сумом дивиться униз,
як все затихло навкруги,
Очима, сповненими сліз,
ти в мої очі зазирни.
Бачиш біль, що у моїх очах,
нестримний біль у моїй душі,

Темна ніч, ми з тобою удвох.
І до ранку я не хочу звідси
йти.
темна ніч допоможе мені
забути про свої думки

Лиш ти і я на весь цей світ,
цей холодний світ, тут нема
тепла.

Ми одні назавжди,
це порожній світ, позбавлений
життя.

Один, в обіймах ночі
(у безнадійних пошуках себе),
подалі від світу- на іншому
боці
ніхто не узмоє почути мене
(В палких в обіймах ночі)

Я чую подих твій важкий,
що теплим вітерцем торк
неться губ крижаних
й обпалить полум'ям палким
Та серце моє - лід, і все,
що навкруги перетворює у
сніг.

Не сумуй, посміхнись
Пусти сльозу рясним Дощем,
й землею ніжно пригорни
останній раз, останній день
Згасають вогні, я повільно
зникаю в темноті.

Темна ніч, ми з тобою удвох.
І до ранку я не хочу звідси
йти.

Темна ніч допоможе мені
забути про свої думки

Лиш ти і я на весь цей світ,
цей холодний світ, тут нема
тепла,

Ми одні назавжди,
це порожній світ, позбавлений
життя.

Один, в обіймах ночі
(у безнадійних пошуках себе),
подалі від світу- на іншому
боці,
ніхто не узмоє почути мене
(В палких в обіймах ночі).

25 січня святкували Тетянин день, свято студентів.

Саме цього дня 1755 року було підписано Указ про заснування Московського університету. Проект першого в Росії університету був розроблений Михайлом Ломоносовим. Усі, кому близька ця дата, кажуть, що вона пронизана по-весняному радісним настроєм, незважаючи на січневі морози чи відлигу...

Щодо мучениці Тетяни, то народилася вона у Римі у знатній родині. Батько її займав високий пост і одночасно був таємним християнином. Дочку виховав у любові до Ісуса Христа та познайомив із Святим Письмом. Коли дівчина досягла повноліття, то вирішила присвятити своє життя Богові. За свою добродійність була поставлена дяконисою. Однак за віру і постраждала.

У 222 році у Римі почав царювати шістнадцятирічний юнак Олександр, мати якого, Мамея, була християнкою. Від неї він дізнався про Христа, але продовжував поклонятися і язичницьким римським богам. У його палаці були зображення і Христа, і Аполлона, і старозавітного Авраама, і язичницького Орфея...

Олександр був ще молодий і замість нього управляли інші люди, які ненавиділи християн. Вони примушували їх поклонятися язичницьким богам. Непокірних суворо карали.

Святу Тетяну також привели до язичницького храму, щоб вона поклонилася Аполлонові, але християнка помолилася своєму Господу. За переказом, цієї ж миті стався землетрус. Храм був зруйнований. Його обломки придавили язичників та жерців. Тетяну почали нещадно катувати, але тіло її залишалося невразливим. Сильніше за неї змучилися самі кати, тому що поруч із святою стояли ангели та били мучителів. Тетяна молилася та просила Господа, щоб він відкрив перед ними світло істини. І це сталося: вони побачили чотирьох ангелів біля Святої, почули голос неба, звернений до неї. Тоді вони почали благати Тетяну, щоб вона простила їх.

Наступного дня Тетяну знову привели до судді. Він почав переконувати її принести жертву язичницьким богам. Однак Тетяна була непохитною. Тоді інші кати почали різати її тіло. Біля неї знову стояли ангели та били тих, хто мучив її.

Ввечері Тетяну кинули до в'язниці, а вранці знайшли здоровою та ще кращою. Християнку почали благати принести жертву богині Діані, і вона зробила вигляд, що погоджується. Її привели до храму Діани. Коли ж вона почала молитися, тієї ж миті вогонь небесний спалив палац з ідолами та вбив багатьох язичників.

Тетяну знову почали катувати, а вранці випустили на неї страшного лева. Та він, підійшовши до Святої, почав лизати її ноги. Тоді Тетяну вкинули у вогонь, але і вогонь не торкнувся її. Язичники заточили Тетяну до храму Зевса. Два дні вона перебувала там, а на третій прийшли жерці з народом, щоб принести жертву своєму богам. Вони знайшли свого ідола розбитим, а Тетяну побачили здоровою та веселою. І тоді суддя виніс останній вирок: вбити її мечем. Разом з нею вбили і її батька, бо довідалися, що і він християнин. Сталося це близько 226-235 рр.

Частина нетлінних мощей мучениці Тетяни зберігається у Михайлівському соборі Псковської Печерської монастиря.

Нині про духовне та історичне підґрунтя свята мало хто згадує. І, хоча день святої Тетяни ще не набув такої шаленої популярності як традиційний День студента, що святкується 17 листопада, але в багатьох вищих навчальних закладах уже творяться певні традиції святкування.

25 січня - це день, коли студенти, особливо випускники, йдуть в храми попросити Бога і святу Тетяну допомогти скласти державні іспити.

Кажуть, що коли в студентській групі є дівчина на ім'я Тетяна, то з такої групи протягом усіх літ навчання нікого не виключать за неуспішність. Знаючи це, ще на перших курсах при формуванні груп за Тетян не на жарт боряться.

Цього дня вгадували літню погоду: якщо на Тетяну іде сніг - літо буде мокрим, на Тетяну прогляне сонечко - рано прилетять птахи.



День Святого Валентина як праздник влюблених отмечается 14 февраля в Европе с XIII в. В США - с 1777 г. В странах СНГ (открыто) - с начала 1990-х годов.

Валентинов День – праздник тонкий, нежный и справедливый. Не только для женщин, не только для мужчин, а для всех, кто любит, для всех, кто влюблен. Вне зависимости от возраста, нации, местонахождения.

День святого Валентина - день признаний. День, когда даже самый робкий и нерешительный может сказать все. Сказать все, даже не произнеся ни слова.

Сегодня День Святого Валентина вырвался далеко за рамки сугубо католического и стал самым что ни на есть массовым, самым любимым у многих народов торжеством.

Всех праздничных безумств, которые совершают вполне серьезные люди в День св. Валентина, перечислить невозможно. Что там открытки в виде сердечек! Что там конфеты, духи и цветы! Что драгоценности, как принято во Франции! Способна ли, например, "железная леди" Америки, госсекретарь Мадлен Олбрайт обходить участников заседания Совета Безопасности ООН, вручая каждому по красивому мешочку со сладостями? Способна - в День св. Валентина. Способны ли свирепые перуанские террористы пропускать к своим заложникам посредников с шоколадками и компакт-дисками? Безусловно - так было в День св. Валентина.

Классической эмблемой Валентинова дня считаются красные розы, которые, согласно античной легенде, появились благодаря греческой богине любви и красоты: Афродита, торопясь к своему любимому Адонису, наступила на куст белых роз, и ее божественная кровь обарила их в красный цвет.

14 февраля - день повышения производительности труда почтовых работников и день сверхприбылей торговцев цветами и сувенирами. В США в прошлом году в этот день покупали 24 тысячи роз в минуту. Счет электронных посланий в Internet идет 14 февраля на миллионы.

Трудно сказать, какой еще праздник так популярен как день влюбленных. В этот день влюбленные дарят друг другу подарки и открытки-валентинки.

Большая часть "валентинок" анонимна, не имеет обратного адреса, написана справа налево или левой рукой. Так принято - это прибавляет загадочности. Правда получатели потом вынуждены искать анонимного посланника, если верят в судьбу.

Легенды праздника.

Существует множество легенд, связанных с именем Святого Валентина - "виновника торжества" праздника.

Одна из них гласит: христианский священник Валентин жил в III веке и прославился тем, что тайно сочетал браком всех влюбленных, несмотря на запрет римского императора Юлиа Клавдия II. Когда тайна раскрылась, он предстал перед префектом Рима и был приговорен к мученической смерти, что и произошло 14 февраля 269 (270) года.

По другой легенде - тюремщик Римского Императора попросил христианина Валентина исцелить его дочь по имени Юлиа от слепоты. Попутно, Валентин учил ребѣнка истории, естественным наукам и основам христианского учения. Лечение прервал арест и смертный приговор. Накануне казни, Валентин пишет ученице письмо с просьбой оставаться верной христианской вере и вкладывает желтый крокус (по другой версии - порошок шафрана), подписав послание словами "Твой Валентин". Девочка настолько сильно захотела увидеть цветков и узнать, о чѣм написал еѣ друг, что... прозрела. Позже, она посадила на могиле Валентина миндальное дерево - символ искренней и верной любви.

Некоторые сведения указывают на то, что людей по имени Валентин (Валентинусов) было двое: оба жили в III веке, в период гонений на христиан. Один был священником в Риме, второй - епископом в городе Терни. Все же, церковные источники склонны больше считать обоим Валентинов одним и тем же лицом в сане епископа.

Кстати, сам праздник имеет языческие корни, так как именно в середине февраля птицы начинают искать себе пару, а в Римской империи отмечался праздник покровительницы женщин и домашнего очага верховной богини Юноны и праздник бога Луперка. Казнь Валентина совпала с этими празднованиями. Возможно, это и послужило причиной появления дня Святого Валентина, чтобы навсегда заменить языческие традиции христианскими.

Традиции Дня Валентина

Постепенно праздник Святого Валентина приобрел свои обряды и традиции, некоторые из них сохранились и до нашего времени. И в каждой стране они разные. Во всех странах в этот день было очень популярно устраивать свадьбы и венчаться.

Англия

В средневековой Англии был распространен обычай, выбирать себе "Валентину". Несколько молодых людей собирались вместе, писали на кусочках пергамента имена девушек, складывали их в шапку и тянули жребий. Та девушка, имя которой выпало юноше, на целый год становилась его "Валентиной", а он её "Валентином". "Валентин" слагал своей девушке сонеты, играл ей на лютне, повсюду сопровождал, словом, вёл себя, как настоящий рыцарь. В Уэльсе вырезали деревянные "ложки любви" и дарили их любимым 14-го февраля. Ложки украшались сердечками, ключами и замочными скважинами, что означало "ты нашел путь к моему сердцу". Также существовал обычай наряжать детей взрослыми. Дети ходили из дома в дом и пели песни о святом Валентине.

Девушки и юноши Англии, видимо, особенно сентиментальны, потому что там, в гадания на День Святого Валентина верят особенно сильно. Например, незамужние девушки 14 февраля встают до восхода солнца, становятся возле окна и смотрят на проходящих мужчин. Согласно поверью, первый мужчина, которого они увидят, и есть суженый. В Дербшире (одном из графств центральной Англии)

девушки от 3 до 12 раз обходят церковь в полночь, повторяя определенные стихи. И после этой нехитрой процедуры, считается, к ним должна прийти настоящая любовь. Кроме того, незамужние английские девушки обязательно в этот день кидают в реку или пруд свернутые клочки бумаги с написанными на них мужскими именами. Имя, которое всплывет первым, будет носить будущий жених.

Америка

В начале прошлого века американцы в День Святого Валентина стали посылать марципаны своим невестам. Но марципан содержал сахар, который тогда стоил очень дорого. Подлинно размах эта традиция приобрела после того, как в 1800 г начали широко использовать сахарную свеклу. Американцы срочно наладили на континенте производство карамели и стали выцарапывать на конфетках соответствующие празднику слова. Затем стали производить к этому празднику специальные конфеты с выцарапанными на них поздравительными словами, а потом еще и укладывать их в картонные коробочки в форме сердца, что пользовалось огромным успехом. Карамельки делали красно-белыми. Красный цвет означал страсть, а белый - чистоту любви.

В наше время для американок 14 февраля - действительно судьбоносная дата. Оказавшись со своим ненаглядным в этот день где-нибудь в Атланте или Нью-Йорке, американка немедленно делает ему предложение. По традиции, отказать он просто не сможет. Ну а если он все-таки отклонил предложение, в качестве компенсации можно потребовать шелковое красное платье (лучше, конечно, от известного кутюрье), в котором можно начать новую жизнь с более решительным мужчиной.

Германия

Серьезные немцы упорно считают любовь чем-то вроде тихого помешательства, так что святой Валентин для них, прежде всего покровитель сумасшедших. Немцы украшают в этот день психиатрические лечебницы альпийскими лентами, а в часовнях проводят специальное богослужение. Так что, если 14 февраля в Германии Вы наткнетесь на здание, щедро разукрашенное лентами и воздушными шарами, можете не сомневаться - перед Вами психиатрическая лечебница.

Польша

Спокойные поляки предпочитают в этот день посещать Познаньскую метрополию, где по поверью, покоятся мощи святого Валентина, а над главным престолом находится его чудотворная икона. Поляки верят, что паломничество к ней помогает в любовных делах.

Дания

В романтической Дании люди посылают друг другу засушенные белые цветы.

Франция

У страстных и любвеобильных французов же в День Святого Валентина принято дарить драгоценности. А еще французы первыми ввели у себя "валентинки" как любовные послания-четверостишия.

Италия

Беззаботные итальянцы отмечают День святого Валентина совсем по-другому. Они считают своим долгом дарить возлюбленной подарки, в основном сладости. В Италии этот день так и называется - "сладкий".

Япония

В Японии традиция дарить в этот день сладкое тоже появилась не просто так, а с подачи одной крупной фирмы по производству шоколада. Там начали праздновать День Святого Валентина в 30-е годы, и до сих пор шоколад остаётся самым распространённым подарком. Кстати, там День Святого Валентина слегка напоминает "8 марта для мужчин", так как японские мужчины получают, пожалуй, даже больше подарков, чем женщины. Азартные японцы в этот день устраивают соревнование на самое громкое признание в любви. Тот, кто громогласнее всех заявил о своих чувствах в микрофон, получает приз. Естественно, все подарки мужчинам и достаются.

Саудовская Аравия

Есть в мире некоторые страны, которые особенно отличились в праздновании Дня Святого Валентина. В первую очередь это Саудовская Аравия, которая является единственной в мире страной, где этот праздник... официально запрещен, причем под страхом больших штрафов. Саудовская Комиссия по внедрению добродетели и пре-

дотворению греха (!) постановила, что День Святого Валентина следует запретить, так как тлетворные западные традиции смущают умы подрастающего поколения Саудовской Аравии, а такого рода праздники культивируют грех. Всем магазинам страны категорически запрещено торговать плюшевыми мишками, "валентинками" и всякой символикой, относящейся к этому празднику. А цветочным магазинам предписано не торговать в День всех Влюбленных красными розами. Так нам с вами очень повезло, что мы не живем в Саудовской Аравии и можем поздравить своих близких и повеселиться в этот день от души!

ИНФОРМАЦИЯ ДЛЯ СЛУШАТЕЛЕЙ

Образовательный проект для студентов Skills Matter.

При поддержке AIESEC – международной молодежной организации, представленной в 107 странах мира, с 9 февраля в Одессе стартует образовательный проект для студентов Skills Matter.

Skills Matter – это 1 месяц тренингов и мастер-классов по:

- менеджменту
- маркетингу
- финансам
- особенностям ведения бизнеса.

Это возможность наслаждаться 1 месяцем качественной практической информации из экономических дисциплин!

Skills Matter - это шанс прослушать 8 тренингов на английском языке от иностранных молодых специалистов, посетить 4 мастер-класса от представителей ведущих одесских компаний.

Заключительный этап проекта бизнес-игры – возможность реализовать Ваши знания на практике!

Контактная информация:

Алена Снигур
Координатор по работе со студентами
AIESEC в Одессе
Тел. +380965453547
e-mail: alena_snigur@mail.ru
web-site: odessa.aiecsec.org.ua

ПРАЙМ-ТАЙМ
Редактор- ВОЛОДИМИР ВІРИЧ
Верстка - Тамара Оніщенко
Коректура- Юлія Сложинська

ВИДАВНИЦТВО ОРІДУ НАДУ
65009, м. Одеса,
вул. Генуезькая, 22
тел. (0482) 63-26-65, 68-14-62
E-mail: izdat@oridu.odessa.ua
ТИРАЖ - 100 екз.